

Acțiune introdusă la 20 aprilie 2010 — GEA Group/Comisia

(Cauza T-189/10)

(2010/C 179/77)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: GEA Group AG (Bochum, Germania) (reprezentanți: A. Kallmayer, I. du Mont și G. Schiffers, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea articolului 1 din decizia de modificare în măsura în măsura în care impune o amendă reclamantei;
- cu titlu subsidiar, reducerea amenzii impuse reclamantei la articolul 1 din decizia de modificare;
- obligarea Comisia Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia Comisiei C(2010) 727 final din 8 februarie 2010 care, printre altele, modifică în ceea ce o privește Decizia C(2009) 8682 final din 11 noiembrie 2009 în cauza COMP/38.589 — Stabilizatori termici (denumită în continuare „decizia de modificare”). Modificarea privește articolul 2 punctele 31 și 32 din Decizia Comisiei C(2009) 8682 final privind răspunderea solidară a reclamantei.

Reclamanta invocă cinci motive în susținerea acțiunii sale.

În primul rând, reclamanta invocă încălcarea dreptului său la apărare întrucât nu a fost nici ascultată, nici implicată în vreo altă modalitate în procedura care a precedat adoptarea deciziei de modificare. În al doilea rând, aceasta invocă motivarea insuficientă a deciziei de modificare, având în vedere că aceasta s-ar întemeia numai pe neluarea în considerare a limitei superioare care trebuie respectată prevăzută la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ și faptul că ar lipsi o motivare individuală în privința sa. În al treilea rând, reclamanta invocă lipsa temeiului juridic al deciziei de modificare, care ar fi devenit deja definitivă cu privire la anumiți destinatari sau ar face

obiectul unor acțiuni în justiție. În al patrulea rând, reclamanta susține că modificarea amenzii în defavoarea sa ar fi nelegală. În sfârșit, aceasta invocă prescripția întrucât decizia de modificare ar fi fost pronunțată după expirarea termenului de prescripție prevăzut la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1/2003.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 20 aprilie 2010 — Greenwood Houseware (Zhuhai) și alții/Consiliul

(Cauza T-191/10)

(2010/C 179/78)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Greenwood Houseware (Zhuhai) Ltd (Zhuhai City, China), Brabantia S&S Ltd (Hong Kong, China), Brabantia S&L Belgium NV (Overpelt, Belgia), Brabantia Belgium NV (Overpelt, Belgia), Brabantia Netherlands BV (Valkenswaard, Țările de Jos) și Brabantia (UK) Ltd (Bristol, Regatul Unit) (reprezentanți: E. Vermulst și Y. van Gerven, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantilor

- Anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 77/2010 al Consiliului din 19 ianuarie 2010 ⁽¹⁾;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată și
- obligarea eventualilor intervenienți la plata propriilor cheltuieli de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamantele solicită, potrivit articolului 263 TFUE, anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 77/2010 al Consiliului din 19 ianuarie 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 452/2007 de impunere a unei taxe antidumping definitive la importurile de mese de călcat originare, *inter alia*, din Republica Populară Chineză.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă următoarele motive:

În primul rând, prin comunicarea unei informări suplimentare după publicarea regulamentului atacat, Consiliul a încălcat articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului⁽²⁾ și dreptul la apărare al reclamantelor. Instituțiile Uniunii Europene au omis să informeze reclamantele, înainte ca regulamentul atacat să fie finalizat și trimis Consiliului spre adoptare, cu privire la faptele și la motivele noi pe baza cărora s-a modificat taxa antidumping și nu a oferit reclamantelor nicio posibilitate de a prezenta argumente noi sau de a clarifica informațiile prezentate anterior care ar fi putut să determine o reducere suplimentară a taxei antidumping.

În al doilea rând, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere și a încălcat articolul 2 alineatul (9) și articolul 11 alineatul (10) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului atunci când a construit prețul de export. Instituțiile Uniunii au dedus în mod neîntemeiat taxa antidumping de 38,1 % în procesul de construire a prețului de export, întrucât cerința de la articolul 11 alineatul (10) din regulamentul menționat nu trebuie dovedită în cazul unui nou exportator. În plus, evaluarea făcută de instituțiile Uniunii cu privire la deducerea taxei antidumping s-a întemeiat pe o apreciere eronată a faptelor.

În al treilea rând, Consiliul a comis o eroare vădită de apreciere, a încălcat principiile diligenței, buneii administrări și nediscriminării și aplicat greșit articolul 2 alineatul (10) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului prin efectuarea unor ajustări incorecte ale prețului de export și ale valorii normale. Instituțiile Uniunii au dedus în mod neîntemeiat din prețul de export costurile directe care nu au fost plătite de reclamante în legătură cu o parte din exporturile produsului în cauză și au majorat în mod greșit valoarea normală pentru a ține seama de TVA-ul nerambursabil aplicat vânzărilor la export, deși o asemenea ajustare nu a fost făcută în ancheta inițială.

În sfârșit, instituțiile Uniunii au săvârșit o eroare vădită de apreciere, au încălcat principiile diligenței, buneii administrări și nediscriminării și au aplicat greșit articolul 2 alineatul (7) litera (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului prin faptul că acestea au refuzat să considere Greenwood Houseware (Zhuhai) Ltd ca o societate care își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață. Refuzul instituțiilor Uniunii de a considera reclamanta Greenwood Houseware (Zhuhai) Ltd ca o societate care își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață s-a întemeiat pe o apreciere eronată a faptelor și a elementelor de probă prezentate. Mai

mult, a existat o lipsă de diligență și de precauție din partea instituțiilor Uniunii la evaluarea tuturor aspectelor relevante privind aplicarea criteriilor 2 și 3 de la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul menționat.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 77/2010 al Consiliului din 19 ianuarie 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 452/2007 de impunere a unei taxe antidumping definitive la importurile de mese de călcat originare, *inter alia*, din Republica Populară Chineză (JO L 24, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51).

Acțiune introdusă la 26 aprilie 2010 — Ferracci/Comisia

(Cauza T-192/10)

(2010/C 179/79)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Pietro Ferracci (San Cesareo, Italia) (reprezentant: A. Nucara, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei Comisiei cuprinse în scrisoarea din 15 februarie 2010, prin care pârâta a reținut respingerea plângerilor prezentate de reclamant;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Această acțiune este introdusă împotriva deciziei care ar fi cuprinsă în scrisoarea din 15 februarie 2010, prin care a fost respinsă plângerea depusă de reclamant.

Această plângere se referă la scutirea de impozitul comunal pe imobile prevăzută la articolul 7 alineatul 1 litera i) din Decretul-lege nr. 504/1992, care, potrivit articolului 7 alineatul 2 bis din